

Pauline Jeuris (Amandina)(1872 – 1900)

Als laatste kind dat jaar wordt Maria Paulina Jeuris op 28 december 1872 in Schakkebroek geboren. Zij is het zevende¹ kind van Cornelius (°Gorsem 25 februari 1830 - *Sint-Truiden 3 mei 1892) en van Maria Agnes Thys (°Nieuwerkerken 28 februari 1836 - *Schakkebroek 27 oktober 1878).

Een dag later wordt ze in de kerk van Herk-de-Stad gedoopt zoals dat toen gebruikelijk was. Wanneer de moeder in 1878 sterft is Ida de oudste dochter 19 jaar oud, zij treedt in het klooster. Rosalie 8 jaar, Pauline 5 jaar en Mathilde 3 jaar worden tijdelijk opgevangen door de burens². Zoals Ida treden ook deze meisjes later in het klooster. Cornelius, 52 jaar, trouwt op 27 mei 1882 met Maria Ludovic Terneven in Binderveld.

Destijds was er in Schakkebroek geen school en ook geen schoolplicht. Vanaf haar 8^e jaar (1880) gaat Pauline met haar zussen te voet naar school in het ursulinen instituut te Herk-de-Stad dat toen nog op de markt tegenover de kerk lag. In 1883 doet Pauline haar eerste communie, twee jaar later op 24 juni 1885 ontvangt ze het vormsel. 14 jaar oud, verlaat Pauline de familie Vanschoonbeek en verhuist net als haar zusters Anna en Rosalie naar de Zusters van Liefde te Sint Truiden om er te werken en te studeren. Het klooster wordt er geleid door moeder Coleta³. Deze gebouwen bestaan niet meer, de diensten verhuisden naar Melveren waar in 1969 de eerste steen werd gelegd voor het nieuwe ziekenhuis 'Sancta Maria'. Pauline moet een verstandig kind geweest zijn. Moeder Coleta laat haar verder studeren in het Sint-Lodewijkinstituut in Kwatrecht. Pauline komt er op 19 augustus 1891 aan en blijft er tot 1894. Naast haar gewone werk en lessen godsdienst, krijgt ze ook talen en andere vakken zodat de studenten na hun opleiding "*ayant beaucoup de corde à leur arc*" hebben. Kwatrecht leidt ook missiezusters op. Destijds voor de Congo. Pauline helpt hen met inpakken ...

¹ Gehuwd op 13 mei 1858, had het gezin Cornelius Jeuris - Agnes Thijs 8 kinderen, Philomena en Ludovica zijn bij de geboorte van Pauline reeds gestorven.

² Pauline en Mathilde worden tussen 1878-1884 opgevangen door de familie Joannes Jozef Celis (°Schulen 4 september 1841 - *Schakkebroek 23 september 1906), gehuwd met Maria Elisabeth Jans (°Schulen 28 december 1948 - *Schakkebroek 6 december 1926) en van 1884-1886 wordt Pauline opgevangen door de familie Vanschoonbeek-Jans.

³ Zuster Coleta werd op 7 juli 1844 in Brugge geboren. Zij komt in Sint Truiden aan op 21 september 1874 en wordt er overste tot ze op 16 januari 1918 sterft. Ze stond dus bijna 40 jaar aan het hoofd van de kloostergemeenschap. Haar minzaamheid en goedheid, ook voor de armen in de stad waren spreekwoordelijk. Onder haar regime kende het aantal patiënten en leerlingen een spectaculaire groei.

Kwatrecht

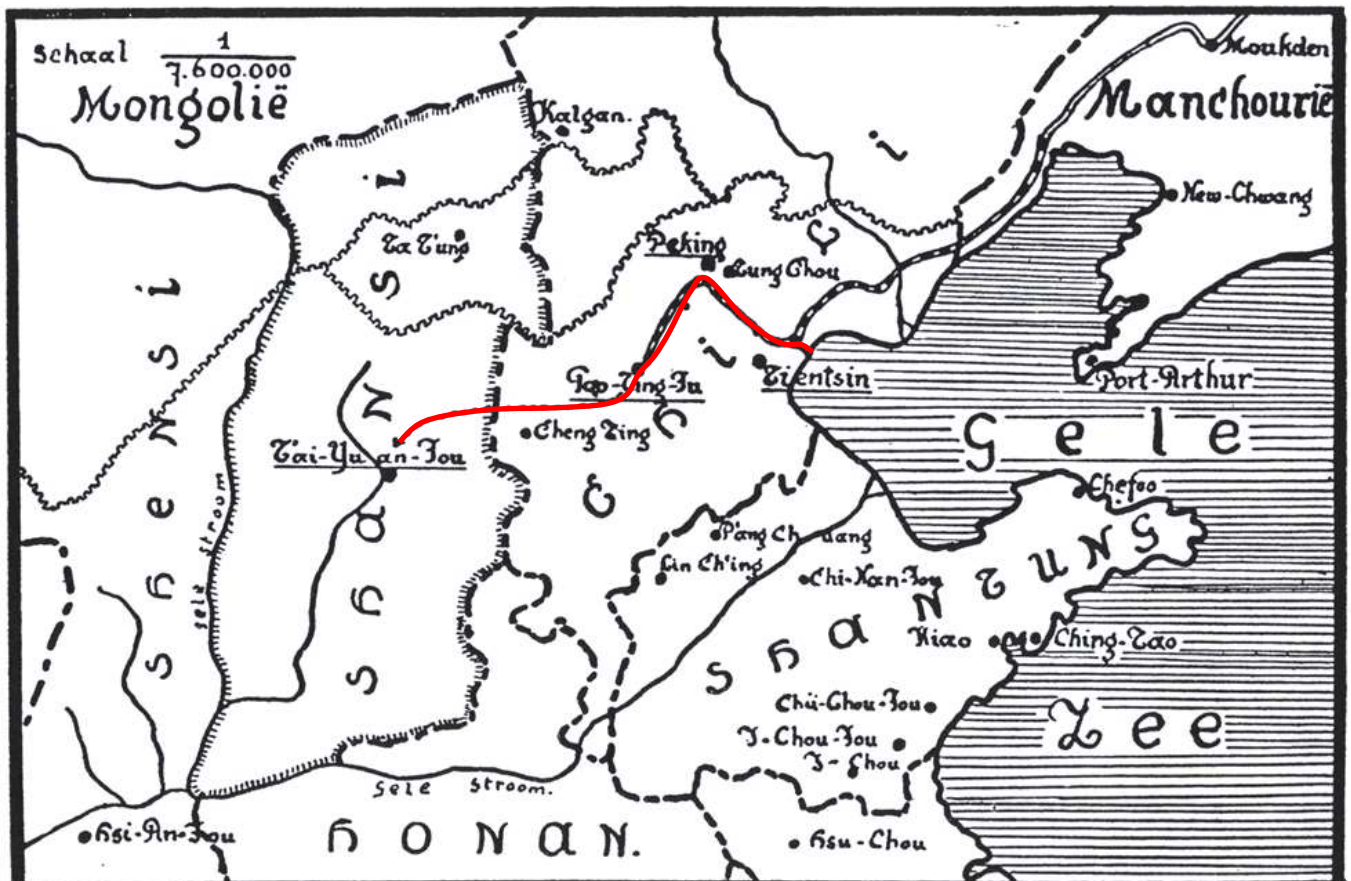

Marseille, 12 maart 1899, klaar voor het vertrek naar China.

Haar vader Cornelius sterft in Sint-Truiden op 3 mei 1892. Hij is 62 jaar. Haar zuster Rosalie, treedt drie maanden later, op 1 augustus in bij de zusters Franciscanessen van Maria in de Congostraat te Antwerpen. Ze krijgt de naam Maria Honorine en zal eind 1894 naar Marseille gestuurd worden om van daaruit naar de missies in Colombo (Ceylon) af te reizen.

Pauline vertrekt op 16 juli 1895 ook naar de Congostraat in Antwerpen waar ze op 16 december 1895 bij haar inkleding de naam Zuster Maria-Amandina van het Heilig Hart krijgt.

Hoogzomer 1896 reist ook Amandina met de trein vanuit Antwerpen naar Marseille. Het Sint-Rafaël convent in Marseille wordt haar nieuwe thuis voor ongeveer twee jaar. Op 12 maart 1899 scheept Amandina en haar medezusters om 4 uur 's namiddag in op de Salazie, een pakketboot die haar via Ceylon, waar ze voor een paar uren haar zuster Honorine bezoekt op 30 maart 1899, naar Shanghai brengt. Van hieruit gaat de reis per boot verder tot Tientsin of Tianjinde en van daaruit reizen ze per trein of te voet door tot komt Taiyuanfou waar ze op 4 mei 1899 aankomen.

Jammer, door de Bokseropstand⁴ ontstaat er een vijandig politiek klimaat ten opzichte van westerlingen en missionarissen/missiezusters. In april 1900 hangt Yu-Hsien muurkranten uit dat christenen gratis kunnen aangeklaagd worden, een week later beveelt hij om de goederen van de Europeanen te boycotten. Brandstichtingen en plunderingen van Westerse eigendommen beginnen. Wanneer op 1 juli 1900 keizerin Ts'e-Si een decreet uitvaardigt waarin ze noch min noch meer beveelt om elke vreemdeling te doden, ziet het lot van de kloosterlingen er niet rooskeurig uit. Op 8 juli worden Mgr. Grassi⁵ en 32 kloosterlingen naar de residentie van de Mandarijn gebracht en vandaar naar het goevernementsgebouw.

 Yu-Hsien, the Governor of Manchou.		
Yu-Hsien (Yuh sien)	Muurkrant tijdens de boxeropstand	Keizerin Ts'e-Si
		
Het laatste gebed	De slachting	

⁴ Vertaling van de Chinese naam 'T-hwo-K'üan' of 'Strijders voor Recht en Eendracht'. Het was een Engelse journalist die het vertaalde naar 'Boksers voor het recht' en also er een Europese benaming voor bedacht. Kreet was 'Pao Ts'ing, mie yang' 'bescherm de Ts'ing dynastie; dood den vreemde'. Het aanleggen van spoorwegen, telefoon en elektriciteitsdraden die aangelegd werden door de Fransen en de Engelsen zouden on-Chinees zijn en de reden dat er honger optrad in het land. In 1898 werd de keizerlijke regering ertoe verplicht om de havenstad Kia Tsjew in de Sjantoeng provincie af te staan aan Duitsland. En juist in Sjantoeng waren de boksers sterk. Hun leider was Yu-Hsien, de Tartaarse onderkoning die de dood later zou bevelen in Taiyungfou. Hun herkenning was een rode tulband, vlag en aanplakbrieven. Vervolgelingen van christenen in de jaren 1900 wordt geschat op 300 000, protestanten meegerekend

⁵ Bisschop Gregorius Maria Grassi (艾士杰), O.F.M. (17/06/1890-09/07/1900) werd op 17 augustus 1856 tot priester gewijd en op 19 november 1876 tot bisschop. Hij was hoofd van de missiepost in Taiyungfou.

De volgende dag op 9 juli vallen honderden boksers de gevangenis binnen. Rond 16 uur krijgen ze, nog steeds vastgebonden, een zware klap van het kromzwaard. De lijken worden overgeleverd aan de woede van het volk. Tegen de avond aan worden de verhakkelde lichamen in een gezamenlijke kuil gegooid. De missie wordt platgebrand. Cristenen van Taiyuanfou zouden de gebeenten later opnieuw opgegraven hebben en ze op een afzonderlijk kerkhof naast deze van de bisschoppen en de missionarissen hebben bijgezet.⁶

Op 22 September 1900 komt het nieuws van de slachting in Frankrijk toe, een dag later in Schakkebroek.

André Smeets

⁶ Acta Martyrum Sinensium - handelingen der Chinese martelaren door Pater Joan. Ricci S.J.